

et a PA Rt.-on belül

, az ATISZ választott elnökével

az Atomerőmű Ifjúsági Szervezet.

— Ez az aláírás fegyverténynek nevezhető?

— Nem hiszem, hogy az országban bárhol másutt képes ilyesmit felmutatni egy – hangsúlyozom – ifjúsági szervezet. Az érdekvédelem nyilvánítása sehol sem ütközik akadályokba, de arról még nem hallottam, hogy ifjúsági szervezetnek joga lenne aláírni a kollektív szerződést.

— Ezek szerint van tekintély az ATISZ-nak?

— Erre újabb bizonyítéként azt a hármast megállapodást hozhatnám, melyet tavaly kötöttünk a helyi szakszervezettel és a munkástanáccsal. Az egyezség szerint a vállalatot érintő esetekben közösen lépünk fel a dolgozók érdekében. A szakszervezethez és a munkástanácshoz képest létszámban nem képviselünk nagy erőt, mégis, számukra is előnyösnek bizonyult a megállapodás.

— A szakszervezet, a munkástanács és az ifjúsági szervezet tehát súrlódásmentesen dolgozik együtt?

— Ezt így nem állítottam, mindenhol vannak kisebb-nagyobb viták. De amikor „élesben” megy a játék, tehát a dolgozókat érintő tárgyalásokon szilárdan ragaszkodunk az előzetesen egyeztetett álláspontunkhoz. Persze, a megítélésünkhöz hozzátartozik, hogy nem lehetnek vérmes

reményeink, de azért „jegyzetek” bennünket.

— Egy „kényes” kérdés: az Atomerőmű Ifjúsági Szervezet annak idején mint a helyi KISZ jogutódja alakult meg. Nem érik néha émiatt támadások az ATISZ-t, nem vádolják meg hatalomátmentéssel?

— A kezdet kezdetén, azaz 1989-90-ben még lehet, hogy járta ilyen szóbeszéd. Ma már azonban új a vezetés, gyakorlatilag új a tagság is. S azt hiszem, hogy az élet bebizonyította az esetleges vádak alaptalanságát.

— A kényes után egy nagyon fontos kérdés: miből gazdálkodik a szervezet?

— Ez valóban fontos dolog. A vállalat komoly támogatást biztosít számunkra, emellett keressük a szponzorokat, s különböző helyekre pályázatokat adunk be. Mint jogi szervezet, tagdíjat is szedünk. A diákok, katonák, kismamák százhúsz, az aktív dolgozók pedig kétszáznegyven forintot fizetnek évente. Úgy érzem, ez nem túl nagy összeg, de ezt ítélik meg azok, akik még nem tagjaink.

— Ez akkor itt most a toborzás helye volt?

— Nem titkolom, igen. Bizom abban, hogy az általam elmondottak alapján még több fiatal számára lesz szimpatikus szervezetünk, s ezáltal megnövekszik taglétszámunk.

Szeri Árpád

Fotó: Pusztai Teri

Nem boszorkányság – New Age!

Grafológia, vagy amit akartok...

Görcsoldó helyett szedjen grafológiát, netán szám- vagy színmisztikát... Akár ezzel a szlogenel is hirdethették volna a cseresznyépusztai New Age táborát. Persze nem(csak) hagyományos gyomorgörcsre kell gondolni, hanem arra a feszültségre, ami nap mint nap sokkolja az embert.

A tavalyi grafológiai tábor sikere arra inspirálta a szervezőket: ismételjék meg a kurzust, de immár sokszínű programmal. Az idén már a New Age, tehát az „új kor” jegyében jöttek össze a résztvevők a Paks melletti Cseresznyépusztán, az Erdei Iskolában.

A grafológián túl a bioenergetika, a reinkarnáció, a hipnózis és az agykontroll szakemberei tartottak (tartanak) előadásokat a táborban. Ven-

dégük volt Béky László, Barna Erika, Váczi Klára, Kavalkó János. Mára várják dr. Agárdi Tamás grafológust, holnapra pedig dr. Domján László agykontroll-oktatót.

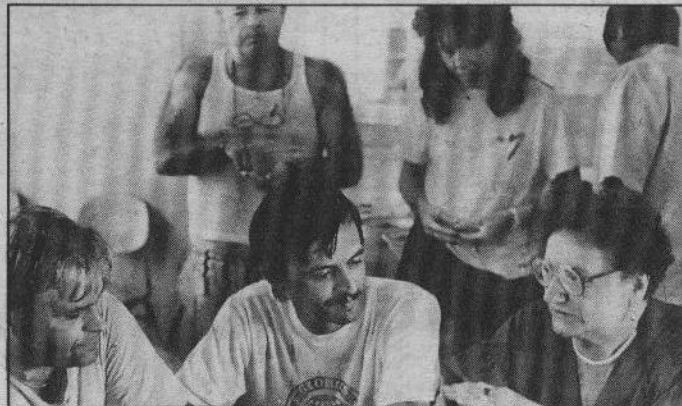
A paksi életreformklub, az agykontrollkör és a grafológusok kezdeményezésére létrejött táborban szinte az ország minden pontjáról vannak immár vendégek, noha a rendezvényt eredetileg Tolna megyeinek szervezték.

Úgy fest azonban, hogy kinőtték a megyehatárokat – kérdés, hogy jövőre elférnek-e még Cseresznyépusztán.

A különféle irányzatok mindenesetre békésen megférnek egymás mellett...

(A hét végéig működő táborról augusztus 19-i számunkban olvashatnak riportot.)

—hangyal—

A bioenergetikus Kavalkó János (középen) és a grafológus, Váczi Klára a hallgatókkal